

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

26917 *Reial decret llei 11/2024, de 23 de desembre, per a la millora de la compatibilitat de la pensió de jubilació amb el treball.*

I

Dins el marc del Pacte de Toledo i del diàleg social, el Reial decret llei 2/2023, de 16 de març, de mesures urgents per a l'ampliació de drets dels pensionistes, la reducció de la bretxa de gènere i l'establiment d'un nou marc de sostenibilitat del sistema públic de pensions, va donar compliment a l'última part de les reformes que integraven el Component 30 —sostenibilitat a llarg termini del sistema públic de pensions en el marc del Pacte de Toledo— del Pla de Recuperació Transformació i Resiliència, reformes que es van iniciar el 2021 amb la Llei 21/2021, de 28 de desembre, de garantia del poder adquisitiu de les pensions i d'altres mesures de reforç de la sostenibilitat financera i social del sistema públic de pensions, i que van seguir amb la Llei 12/2022, de 30 de juny, de regulació per a l'impuls dels plans de pensions d'ocupació, per la qual es modifica el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions aprovats pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, i amb el Reial decret llei 13/2022, de 26 de juliol, pel qual s'estableix un nou sistema de cotització per als treballadors per compte propi o autònoms i es millora la protecció per cessament d'activitat.

Com a colofó, per reforçar la sostenibilitat social i financera del sistema, l'esmentat Reial decret llei 2/2023, de 16 de març, va tenir en compte tres tipus d'actuacions que van donar lloc a les corresponents modificacions en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat per Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre: l'increment gradual de la base màxima de cotització, al mateix temps que ampliava la massa salarial subjecta a cotització, amb la corresponent pujada, també gradual, de la pensió màxima del sistema; l'establiment de la nova cotització de solidaritat que grava de manera gradual la massa salarial que superi la base màxima de cotització i, finalment, l'anomenat mecanisme d'equitat intergeneracional, com a instrument d'estabilització financera del sistema.

Així mateix, es va ocupar de l'equitat i la suficiència de les pensions i va abordar el problema dels més vulnerables: els qui accedeixin a la pensió de jubilació amb carreres de cotització irregulars marcades per la inestabilitat i la precarietat laboral, dones amb amplis períodes de llacunes de cotització vinculades a l'atenció dels fills, així com els qui es van veure més afectats per la crisi econòmica i financera de la passada dècada, circumstàncies que es van compensar revisant les regles relatives al període de còmput per al càlcul de la pensió i mitjançant l'increment del complement per bretxa de gènere, la regulació de la qual es va millorar, amb la qual cosa es va accelerar el procés de convergència de la quantia de les pensions de les dones respecte de la dels homes. A més, en compliment de la Recomanació 15 del Pacte de Toledo, es va establir un indicador objectiu de referència per marcar l'evolució futura de les quanties de les diverses modalitats amb complement de mínims per tal de preservar l'objectiu de suficiència i de reducció de la pobresa.

Amb aquest nou Reial decret llei s'emprèn una nova reforma del text refós de la Llei general de la Seguretat Social i d'altres normes legals, també en el marc del Pacte de Toledo; en concret, de la seva Recomanació 12 sobre l'edat de jubilació, que recomana fomentar la permanència dels treballadors en actiu a través de l'adaptació i la millora dels incentius socials, fiscals i laborals existents; aprofundint en la prolongació voluntària de la vida laboral més enllà de l'edat ordinària de jubilació, sempre que aquesta prolongació no estigui motivada per una pensió insuficient. Per això, la recomanació valora positivament

la millora del règim de compatibilitat de la pensió amb els ingressos provinents d'una activitat professional.

L'acord de la Taula de Diàleg Social de Seguretat Social i Pensions, del 31 de juliol de 2024, ratificat el 18 de setembre pels agents socials i el president del Govern, a propòsit de la referida recomanació, ha acordat modificar el text refós de la Llei general de la Seguretat Social per tal d'establir, entre altres millores, una nova regulació de la jubilació parcial i de la jubilació activa amb la finalitat d'acabar amb la dicotomia entre treballador i pensionista, de manera que els treballadors, arribada l'hora de la seva jubilació, puguin sortir del mercat de treball de manera més progressiva i flexible, en línia amb els països del nostre entorn, i així adaptar la pensió de jubilació a les necessitats i la situació de cada persona.

Així mateix, aquest Reial decret llei ha previst la millora de les condicions dels treballadors fixos-discontinus, recuperant el coeficient multiplicador de l'1,5 en el càlcul de les prestacions de jubilació, incapacitat permanent i mort i supervivència, que s'aplicava en la regulació anterior a la reforma.

Simultàniament a la reforma del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aquest Reial decret llei ha hagut d'emprendre, d'una banda, la reforma de l'article 12, apartats 6, 7 i 8, del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat per Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, atès que la regulació que es pugui donar a la jubilació parcial a l'article 215 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social està indissolublement vinculada a la norma laboral que regula la reducció de jornada del treballador que es jubila parcialment, sigui de manera anticipada o amb l'edat ordinària, així com el contracte de relleu simultani a la jubilació parcial.

Així mateix, es procedeix a la reforma del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat per Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, concretament dels apartats 1 a 4 del seu article 33, per tal d'estendre als empleats públics enquadrats en el règim especial de classes passives de l'Estat les millores introduïdes per a la resta dels règims en matèria de compatibilitat de la pensió de jubilació amb l'activitat del pensionista, a més d'incloure-hi algunes modificacions que en milloren el règim jurídic a aquests efectes.

Per fer efectius aquests objectius, imposats per la Recomanació 12 del Pacte de Toledo i l'Acord de la Taula del Diàleg Social de 31 de juliol de 2024, resulta imprescindible l'aprovació de la reforma del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, i altres textos normatius implicats.

II

Aquest Reial decret llei s'estructura en una part expositiva i una part dispositiva, que consta de tres articles, dues disposicions addicionals, una disposició transitòria i tres disposicions finals, i el contingut del qual és el següent:

A l'article primer, que consta de deu apartats, es reformen i s'afegeixen diferents preceptes en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

L'article primer modifica tota una sèrie d'articles del text refós de la Llei general de la Seguretat Social. Es modifica, primer de tot, l'article 210.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social amb l'objectiu d'incentivar la permanència en l'activitat, que consisteix, en primer lloc, a establir la compatibilitat entre el complement de demora que estableix l'article esmentat i la pensió de jubilació activa, i també a establir un percentatge addicional del 2 per cent en els supòsits en què s'hagi demorat, en dos o més anys complets, l'accés a la pensió de jubilació després de complir l'edat ordinària que estableix l'article 210.1.a), però amb una demora addicional a l'últim any complet igual a sis mesos o superior. A més, es modifica l'apartat 3 d'aquest mateix article amb l'objectiu de reparar l'error sofert en la darrera redacció d'aquest, que fa referència a la base reguladora i no a la pensió, fet que perjudica notablement el treballador que es jubila anticipadament, la base reguladora de la pensió de jubilació del qual és superior al

límit que estableix l'article 57, però no així la pensió resultant d'aplicar el percentatge que correspongui a aquesta base reguladora.

També amb la finalitat de flexibilitzar la compatibilitat entre activitat, en aquest cas a temps parcial, i pensió de jubilació, es modifica l'apartat 1 de l'article 213 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social. Ara es limita la previsió legal a establir la possibilitat que el gaudi de la pensió de jubilació sigui compatible amb el treball del pensionista, amb les excepcions i en els termes que legalment o reglamentàriament es determinin, fet que ha de permetre un marge d'actuació superior a la potestat reglamentària en la regulació de l'anomenada jubilació flexible.

Es modifica l'article 214 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, que recull una nova regulació de la jubilació activa, elimina el requisit que, per accedir a aquesta modalitat de jubilació, s'hagin hagut d'acreditar prou cotitzacions per tal que la pensió arribi al 100 per cent de la base reguladora; ara n'hi ha prou a reunir només les cotitzacions necessàries per poder causar dret a la pensió de jubilació, cosa que, en reduir el nombre d'anys de cotització exigibles, facilita l'accés a aquesta modalitat de jubilació compatible amb el treball, a més de tenir una incidència positiva des de la perspectiva de gènere.

També s'elimina l'anterior obstacle que suposava per a l'accés a aquesta modalitat de pensió la incompatibilitat, que s'establia en la redacció anterior, entre la pensió de jubilació activa i el complement de demora que regula l'article 210.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, previst per als qui es jubilin un o més anys després de complir l'edat ordinària de jubilació que els correspongui segons l'article 205.1.a), i es modifica, com ja s'ha avançat anteriorment, l'esmentat article a aquest objecte.

D'altra banda, és igualment objecte de modificació la quantia de la jubilació activa amb el propòsit d'incentivar la permanència en l'activitat, ja que aquesta quantia deixa de ser amb caràcter general el 50 per cent de la pensió reconeguda, com era fins ara amb algunes excepcions, i se substitueix per un percentatge variable en funció del temps de demora a l'hora de causar la pensió de jubilació des del compliment de l'edat ordinària de jubilació que correspongui, que va des del 45 per cent de la pensió de jubilació reconeguda quan la demora a l'accés a la pensió hagi estat d'un any, fins al 100 per cent de la pensió si l'accés a aquesta s'ha demorat cinc anys o més. A més, aquest percentatge de la pensió es va incrementant 5 punts percentuals per cada 12 mesos ininterromputs en què el pensionista romanguí en situació de jubilació activa, però sense que el pensionista pugui superar el 100 per cent de la seva pensió.

Com a excepció, en cas que l'activitat es faci per compte propi i que s'acrediti tenir contractat per a la realització de l'activitat, almenys, un treballador per compte d'altri amb caràcter indefinit i amb una antiguitat mínima de 18 mesos, o si es contracta amb caràcter indefinit un nou treballador per compte d'altri que no hagi tingut vincle laboral amb el treballador autònom durant els dos anys anteriors a l'inici de la jubilació activa, la quantia de la pensió compatible amb el treball arriba al 75 per cent quan la demora en l'accés a la pensió de jubilació hagi estat d'entre un i tres anys, i s'aplica el percentatge general des del quart any de demora.

Quant a la jubilació parcial, que regula l'article 215 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, la reforma per als treballadors que es jubilen parcialment havent complert l'edat ordinària de jubilació que preveu l'article 205.1.a) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social afecta la reducció de jornada, que s'amplia fins a un màxim del 75 per cent (fins ara era d'un 50 per cent); i per als qui es jubilen anticipadament s'amplia de dos a tres anys la possibilitat de bestreta de l'edat de jubilació que preveu l'esmentat article 215, amb una reducció de la jornada d'entre un mínim del 25 per cent i un màxim del 75 per cent (fins ara era del 50 per cent i es podia arribar al 75 per cent només en els supòsits en què el treballador rellevista es contracta a jornada completa mitjançant un contracte de durada indefinida), per bé que en els supòsits d'anticipació superior a dos anys la reducció de jornada permesa durant el primer any és inferior, d'entre un 20 i un 33 per cent.

Al seu torn, en tots els casos de jubilació parcial anticipada, els contractes de relleu que s'estableixin com a conseqüència d'aquesta jubilació tenen caràcter indefinit i a temps complet, i s'han de mantenir almenys durant els dos anys posteriors a l'extinció de la jubilació parcial, cosa que millora sens dubte la situació del treballador rellevista. A més, la modalitat de jubilació parcial s'estén ara als socis treballadors o de treball de les cooperatives assimilats a treballadors per compte d'altri, en els termes que preveu el nou apartat 6 de l'article 215.

D'altra banda, tenint en compte la situació econòmica del sector, es modifica l'apartat 6 de la disposició transitòria quarta per ampliar fins al 31 de desembre de 2029 el règim transitori de la jubilació parcial en la indústria manufacturera que estableix aquesta disposició i també s'introdueix un nou apartat g), amb l'obligació de l'empresa i el treballador de cotitzar pel 80 per cent de la base de cotització que, si s'escau, hauria correspost al jubilat parcial en cas de continuar treballant a jornada completa, percentatge inferior al que estableix l'article 215.2.f) com a norma general. Així mateix, s'estableixen algunes precisions en relació amb l'acumulació de jornada, i es completa amb l'aplicació progressiva de la base de cotització que preveu l'esmentada lletra g).

Quant a la reforma relativa als treballadors fixos-discontinus, la modificació de l'article 245.2 es limita a recollir una referència a les particularitats en la regulació de la protecció social en funció de cada modalitat de contracte (a temps parcial, de relleu a temps parcial i fix-discontinuu).

L'article 247 es modifica per tal de regular per separat els períodes de cotització computables per a treballadors a temps parcial i fixos-discontinus. D'aquesta manera, l'apartat 1 manté, en els mateixos termes que abans, el còmput dels períodes de cotització a l'efecte de causar el dret a les prestacions de jubilació, incapacitat permanent i mort i supervivència pels treballadors a temps parcial; mentre que l'apartat 2 recupera per als treballadors fixos-discontinus l'aplicació del coeficient d'1,5, suprimida pel Reial decret llei 2/2023, de 16 de març, per al càlcul del període de carència exigida per accedir a les pensions esmentades.

L'article 248, que regula la quantia de les prestacions econòmiques per als treballadors a temps parcial i assimilats a l'efecte de Seguretat Social, es modifica principalment amb l'objectiu d'introduir per als treballadors fixos-discontinus la precisió que tot el període durant el qual el treballador hagi estat en situació d'alta amb un contracte fix-discontinuu es multiplica per un coeficient d'1,5, sense que el nombre total de dies cotitzats anualment pugui superar el nombre de dies naturals de cada any. Una altra modificació important és que l'apartat 4 estableix la forma de càlcul per als treballadors a temps parcial i fixos-discontinus del complement de la pensió de jubilació que preveu l'article 210.2. Per als primers es preveu que s'han de tenir en compte els períodes de cotització que estableix l'article 247.1, mentre que per als treballadors fixos-discontinus s'han de tenir en compte els períodes de cotització aplicant el que preveu l'article 247.2; és a dir, aplicant-hi el coeficient de l'1,5.

L'article segon és una nova redacció de l'article 12 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, que ara dedica l'apartat 6 a la reducció de jornada del treballador que accedeix a la jubilació parcial abans d'arribar a l'edat ordinària de jubilació, així com al contracte del treballador rellevista; a aquest efecte, estableix les mateixes característiques pel que fa a reducció de jornada i les condicions del contracte que s'estableixen en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social: a temps complet, per temps indefinit i havent de mantenir-se almenys dos anys des de la data de la jubilació ordinària del jubilat parcial; així com amb l'obligació de l'empresari, per al supòsit que el contracte de relleu s'extingeixi abans d'aquest termini, de subscriure un nou contracte de relleu en els mateixos termes que els de l'extingit. A més, des del punt de vista laboral, es precisa que el contracte de relleu s'ha de formalitzar amb un treballador en situació d'atur o que tingui concertat amb l'empresa un contracte de durada determinada o un contracte de fix discontinuu; en aquest últim cas, s'ha de contractar un nou fix discontinuu per a la cobertura de l'activitat abandonada pel nou rellevista.

Quant a l'apartat 7 de l'esmentat article 12, per al supòsit en què el treballador es jubili parcialment havent complert l'edat ordinària que estableix l'article 205.1.a) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, s'estableix la possibilitat de formalitzar un contracte de relleu, de durada determinada o per temps indefinit; en aquest cas, la durada del contracte ha de coincidir amb el temps durant el qual es mantingui la jubilació parcial i, en tot cas, amb un mínim d'un any. Així mateix, com a mínim, la jornada ha de ser igual a la que ha deixat vacant el jubilat parcial i el contracte s'ha de subscriure amb un treballador desocupat o que tingui concertat amb l'empresa un contracte de durada determinada. A més, al nou apartat 8 es declara compatible l'execució del contracte a temps parcial amb la retribució del jubilat parcial, així com que el fet que el lloc de treball del treballador rellevista i el del treballador substituït pot ser el mateix o diferent i que l'horari de treball pot completar el del treballador substituït o simultaniejar-se amb ell.

L'article tercer modifica l'article 33 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat amb l'objectiu d'estendre els mateixos requisits per accedir a la jubilació activa al règim de classes passives de l'Estat que s'han introduït per l'article primer a l'article 214 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, d'aplicació a la resta de règims del sistema.

La disposició addicional primera preveu que, durant el darrer trimestre de 2028, el Govern faci una avaluació de l'impacte de la reforma de la jubilació parcial que conté aquesta norma en relació amb l'edat, el període de carència, l'ordenació de la concentració de jornada, l'antiguitat a l'empresa i les condicions de treball dels rellevistes, tenint en compte les variables de sexe i activitat, que ha de ser objecte d'anàlisi amb els interlocutors socials a l'efecte dels canvis normatius que siguin necessaris.

La disposició addicional segona estableix un mandat al Govern perquè en el termini de 6 mesos analitzi els requisits que estableix el Reial decret 1132/2002, de 31 d'octubre, de desplegament de determinats preceptes de la Llei 35/2002, de 12 de juliol, de mesures per a l'establiment d'un sistema de jubilació gradual i flexible per tal d'incentivar aquesta modalitat de jubilació.

La disposició transitòria única concreta el règim aplicable amb relació als contractes de relleu subscrits amb anterioritat a l'entrada en vigor de la reforma operada sobre el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

La disposició final primera estableix un mandat al Govern perquè en el termini de 6 mesos emprengui una modificació del Reial decret 371/2023, de 16 de maig, pel qual es desenvolupa el règim jurídic del complement econòmic que estableix l'article 210.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, que adapti la percepció mixta del complement econòmic a les modificacions legals que s'inclouen en aquest Reial decret llei.

La disposició final segona esmena els títols competencials d'aquest Reial decret llei.

Finalment, de conformitat amb la disposició final tercera, l'entrada en vigor d'aquesta norma ha de tenir lloc l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», tot i que algunes disposicions tindran efecte en una data posterior per permetre'n l'adequada aplicació.

III

Respecte del supòsit habilitador de necessitat extraordinària i urgent que estableix l'article 86.1 de la Constitució espanyola, amb caràcter general, el Tribunal Constitucional (així, STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 5), de manera reiterada, ha establert que la fiscalització adequada del recurs al decret llei requereix l'anàlisi de dos aspectes des de la perspectiva constitucional: d'una banda, la presentació explícita i raonada dels motius que ha tingut en compte el Govern en la seva aprovació (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 111/1983, de 2 de desembre, FJ 5, i 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3, i 137/2003, de 3 de juliol, FJ 4) i, d'altra banda, l'existència d'una connexió necessària entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per subvenir a aquesta

(STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3, i 137/2003, de 3 de juliol, FJ 4).

Pel que fa al primer pressupòsit, l'examen de la concurrència del pressupòsit habilitador de la «necessitat extraordinària i urgent» sempre s'ha de portar a terme mitjançant la valoració conjunta de tots els factors que van determinar el Govern a dictar la disposició legal excepcional i que són, bàsicament, els que queden reflectits en l'exposició de motius de la norma, al llarg del debat parlamentari de convalidació i en el mateix expedient d'elaboració de la norma (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 4; 182/1997, de 28 d'octubre, FJ 4; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4, i 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3).

A més, el reial decret llei constitueix un instrument constitucionalment lícit, sempre que, tal com reiteradament ha exigint el nostre Tribunal Constitucional (STC 6/1983, de 4 de febrer, FJ 5; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4, 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3; 189/2005, de 7 de juliol, FJ 3; 68/2007, FJ 10, i 137/2011, FJ 7), el fi que justifica la legislació d'urgència sigui subvenir a una situació concreta, dins dels objectius governamentals, que, per raons difícils de preveure, requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via normal o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis.

Quant al segon pressupòsit habilitador de la legislació d'urgència, concebuda com a connexió entre la situació de necessitat definida i les mesures que s'adopten en el Reial decret llei, la doctrina constitucional exigeix que hi hagi una «relació d'adequació» de les mesures respecte de la situació d'urgència per a la solució de la qual serveixen, de manera que aquelles «tinguin una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta d'afrontar (STC 189/2005, de 7 de juliol, FJ 5)». A més, les mesures adoptades són necessàries per atendre els interessos generals afectats, fet que reforça el nexa exigint per la doctrina constitucional (STC 139/2016, de 21 de juliol, FJ 3), «una connexió de sentit o relació d'adequació entre la situació definida que constitueix el pressupòsit habilitador i les mesures que s'adopten en el Decret llei» (així, des d'un principi, STC 29/1982, de 31 de maig (RTC 1982, 29), FJ 3, fins a les més recents STC 96/2014, de 12 de juny (RTC 2014, 96), FJ 5, i 183/2014, de 6 de novembre (RTC 2014, 183), FJ 4).

A aquests efectes, les diverses mesures per a la millora de la compatibilitat de la pensió de jubilació amb el treball fonamenten la necessitat extraordinària i urgent de la seva aprovació mitjançant un reial decret llei tant per donar compliment a la recomanació 12 del Pacte de Toledo i l'Acord social del passat 18 de setembre com per altres raons diferents.

En el marc de la Comissió de Seguiment i Avaluació dels Acords del Pacte de Toledo, el Congrés dels Diputats va establir tota una sèrie de recomanacions i mandats als poders públics encaminats a garantir el sistema públic de pensions, plasmats en l'Informe d'Avaluació i Reforma del Pacte de Toledo. En la seva recomanació 12, va indicar que [...]» considera que l'edat de sortida efectiva del mercat de treball s'ha d'aproximar tant com sigui possible a l'edat ordinària de jubilació legalment establerta, respectant els casos de jubilacions anticipades per activitat penosa i de persones amb carreres de cotització precàries. Per fer-ho, cal reforçar dues línies bàsiques d'actuació. En primer lloc, s'ha de fomentar la permanència dels treballadors en actiu a través de l'adaptació i la millora dels incentius socials, fiscals i laborals existents. [...] són necessàries noves mesures que afavoreixin aquesta compatibilitat, sense que això produeixi un menyscabament dels comptes del sistema. En el mateix sentit, s'ha de reforçar la coordinació entre la legislació laboral i la de Seguretat Social respecte de l'objectiu d'ocupació de la gent gran[...] Per fer-ho, resulta clau que una de les prioritats de les polítiques actives d'ocupació sigui la recol·locació de les persones que tenen més edat i el seu manteniment en actiu.»

Amb l'objectiu de donar compliment a la recomanació emanada del Congrés dels Diputats, es va adoptar aquest any l'«Acord social per a la millora de la compatibilitat de la pensió de jubilació amb el treball per a la regulació d'un nou procediment d'accés a la pensió d'activitats amb perillositat elevada i per al millor aprofitament dels recursos de les

mútues per tal de recuperar la salut de les persones treballadores». Aquest acord suposa una fita més en la concertació social en què Govern, organitzacions empresarials i organitzacions sindicals estableixen els pilars del sistema públic de pensions i en garanteixen la sostenibilitat financera i social.

Així, la necessitat extraordinària i urgent de les reformes que recull aquest Reial decret llei es prediquen en la necessitat de donar compliment als mandats emanats del Congrés dels Diputats i dels agents socials, a fi de continuar garantint la sostenibilitat financera i social del sistema públic de pensions.

A més de tot això, el contingut de l'acord social subscrit pels agents socials i el Govern d'Espanya és de públic coneixement des de la signatura de l'esmentat Acord social, condiona l'actuació dels actors econòmics i socials, així com de la resta de potencials beneficiaris del contingut d'aquest acord, i genera incerteses sobre la presa de decisions de les persones treballadores sobre el moment del seu accés a la jubilació, la qual cosa aconsella una acció normativa immediata. Això queda ben palès en el cas de la jubilació parcial en la indústria manufacturera, el règim transitori especial de jubilació parcial de la qual finalitza el pròxim 31 de desembre, raó per la qual cal establir de manera urgent una regulació ad hoc sobre aquesta matèria.

Finalment, les noves mesures per a la compatibilitat de la pensió de jubilació amb el treball són coherents amb les reformes recents en matèria de Seguretat Social aprovades a partir del 2021 i que han estat descrites anteriorment. Les mesures que s'inclouen ara en el text refós de la Llei general de Seguretat Social també contribueixen a la sostenibilitat present i futura del sistema de Seguretat Social, per la qual cosa interessa que comencin a desplegar els seus efectes com més aviat millor i que, per tant, siguin adoptades sense trigar.

IV

Aquesta norma s'ajusta als principis de bona regulació que conté l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, en particular als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

Així, atenent els principis de necessitat i eficàcia, hi ha un interès general clar i evident que sustenta les mesures que aprova la norma, i aquest Reial decret llei és l'instrument més immediat i eficaç per garantir-ne la consecució, a més de necessari, atès el rang que requereix la modificació de preceptes d'un altre text amb rang de llei. Així mateix, es respecta el principi de proporcionalitat, atès que conté la regulació merament imprescindible per a la consecució dels objectius abans esmentats.

Al seu torn, la norma és coherent amb l'ordenament jurídic vigent, i s'ajusta, per això, al principi de seguretat jurídica. Quant al principi de transparència, aquest Reial decret llei, si bé està exempt dels tràmits de consulta pública, audiència i informació pública perquè es tracta d'un decret llei, tal com autoritza l'article 26.11 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, defineix clarament els seus objectius, reflectits tant a la part expositiva com a la memòria que l'acompanya. Finalment, en relació amb el principi d'eficiència, s'ha procurat que la norma generi les mínimes càrregues administratives per als ciutadans.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.7a, 17a i 18a de la Constitució, que atribueix a l'Estat, respectivament, la competència exclusiva en matèria de legislació laboral, sense perjudici de la seva execució per part dels òrgans de les comunitats autònomes; de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per part de les comunitats autònomes; i sobre les bases del règim jurídic de les administracions públiques i del règim estatutari dels funcionaris.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de la ministra d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 23 de desembre de 2024,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre.*

El text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, queda modificat de la manera següent:

U. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 210, que queden redactats en els termes següents:

«2. Quan s'accedeixi a la pensió de jubilació a una edat superior a la que resulti d'aplicar en cada cas el que estableix l'article 205.1.a), sempre que en complir aquesta edat s'hagi reunit el període mínim de cotització que estableix l'article 205.1.b), s'ha de reconèixer a l'interessat un complement econòmic que s'ha d'abonar d'alguna de les maneres següents, a elecció de l'interessat.

a) Un percentatge adicional d'un 4 per cent per cada any complet cotitzat entre la data en què va complir l'edat esmentada i la del fet causant de la pensió, sempre que acrediti la resta dels requisits legals exigits.

A partir del segon any complet de demora, per al càlcul del percentatge es poden computar períodes superiors a 6 mesos i inferiors a un any, períodes als quals els corresponen un 2 per cent adicional.

El percentatge adicional obtingut segons el que estableixen els paràgrafs anteriors s'ha de sumar al que amb caràcter general correspongui a l'interessat d'acord amb l'apartat 1, i s'ha d'aplicar el percentatge resultant a la base reguladora respectiva als efectes de determinar la quantia de la pensió, que no pot ser superior en cap cas al límit que estableix l'article 57.

En el supòsit que la quantia de la pensió reconeguda arribi al límit indicat sense aplicar el percentatge adicional o aplicant-lo només parcialment, l'interessat té dret, a més, a percebre anualment una quantitat l'import de la qual s'obté aplicant a l'import del límit vigent esmentat en cada moment el percentatge adicional no utilitzat per determinar la quantia de la pensió, arrodonit a la unitat més propera per excés. Aquesta quantitat es merita per mesos vençuts i s'abona en catorze pagues, i la suma del seu import i el de la pensió o pensions que tingui reconegudes l'interessat, en còmput anual, no pot superar la quantia del límit màxim de la base de cotització vigent en cada moment, també en còmput anual.

b) Una quantitat a un tant alçat, la quantia de la qual es determina en funció dels anys de cotització acreditats en la data en què va complir l'edat a la qual fa referència l'article 205.1.a), segons la fórmula de càlcul següent:

1r. Per cada any complet cotitzat entre la data en què va complir aquesta edat i la del fet causant de la pensió, el complement econòmic es correspon amb el resultat de multiplicar la quantia resultant de la fórmula següent pel nombre d'anys cotitzats.

Si ha cotitzat menys de 44 anys i 6 mesos:

$$\text{Pagament únic} = 800 \left(\frac{\text{Pensió inicial anual}}{500} \right)^{1/1,65}$$

Si ha cotitzat, almenys, 44 anys i 6 mesos, la xifra anterior s'augmenta un 10 %:

$$\text{Pagament únic} = 880 \left(\frac{\text{Pensió inicial anual}}{500} \right)^{1/1,65}$$

2n. A partir del segon any complet de demora, per al càlcul del complement es poden computar períodes superiors a 6 mesos i inferiors a un any, períodes als quals els correspon el resultat de multiplicar la quantia de la fórmula anterior per 0,5.

c) Una combinació de les opcions anteriors en els termes que es determinin reglamentàriament.

L'elecció s'ha de portar a terme per una sola vegada en el moment de la sol·licitud en què s'adquireix el dret a percebre el complement econòmic, i no es pot modificar amb posterioritat. Si no s'exerceix aquesta facultat, s'ha d'aplicar el complement que preveu la lletra a).

La percepció d'aquest complement en totes les modalitats és compatible amb l'accés a la jubilació activa que regula l'article 214. En tot cas, mentre es mantingui aquest tipus de jubilació no es genera cap increment del complement.

El complement econòmic que estableix aquest apartat no és aplicable en els supòsits de jubilació parcial, ni en el de jubilació flexible a què es refereix el paràgraf segon de l'article 213.1, ni en els supòsits d'accés a la jubilació des d'una situació assimilada a l'alta.

3. Quan per determinar la quantia d'una pensió de jubilació anticipada per voluntat de l'interessat prevista a l'article 208 s'hagin d'aplicar coeficients reductors per edat en el moment del fet causant, els coeficients s'han d'aplicar sobre l'import de la pensió resultant d'aplicar a la base reguladora el percentatge que correspongui per mesos de cotització.

Això no obstant, en el supòsit que l'import de la pensió resultant d'aplicar a la base reguladora el percentatge que correspongui en funció dels mesos de cotització acreditats sigui superior al límit de la quantia inicial de les pensions, que estableix l'article 57, els coeficients reductors per edat s'han d'aplicar sobre el límit indicat.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 213, que queda redactat en els termes següents:

«1. El gaudi de la pensió de jubilació és incompatible amb el treball del pensionista, amb les excepcions i en els termes que legalment o reglamentàriament es determinin.

Això no obstant, les persones que accedeixin a la jubilació poden compatibilitzar la percepció de la pensió amb un treball a temps parcial en els termes que reglamentàriament s'estableixin.»

Tres. Es modifica el títol i el contingut de l'article 214, que queda redactat en els termes següents:

«Article 214. *Pensió de jubilació activa.*

1. Sempre que en la data de compliment de l'edat que en cada cas resulti d'aplicació, segons el que estableix l'article 205.1.a), s'hagi reunit el període mínim de cotització que estableix l'article 205.1.b), i entre aquesta data i la del fet causant de la pensió de jubilació hagi transcorregut almenys un any, la percepció de la pensió de jubilació, en la seva modalitat contributiva, ha de ser compatible amb la realització de qualsevol treball per compte d'altri, a temps complet o a temps

parcial, o per compte propi del pensionista. A l'efecte del còmput de l'edat, no són admissibles jubilacions acollides a bonificacions o anticipacions.

Si el període mínim de cotització es reuneix en una data posterior a la del compliment de l'edat ordinària de jubilació, el període mínim d'un any es computa entre aquesta data i la del fet causant de la pensió de jubilació.

2. La quantia de la pensió de jubilació compatible amb el treball ha de ser equivalent a un percentatge de l'import resultant en el reconeixement inicial en els termes que estableix l'article 210 d'aquesta Llei o la que estigui percebent, inclòs el complement de maternitat o el de la bretxa de gènere quan es percebi, i exclòs, en tot cas, el complement per mínims, sigui quina sigui la jornada laboral o l'activitat que efectui el pensionista; aquest percentatge de l'import de la pensió de jubilació s'ha de calcular en funció del nombre d'anys que s'hagi demorat l'accés a aquesta pensió d'acord amb l'escala següent:

a) Si es demora un any l'accés a la pensió de jubilació d'acord amb el que estableix l'apartat 1.a), el percentatge ha de ser del 45 per cent de la pensió.

b) Si es demora dos anys l'accés a la pensió de jubilació, el percentatge a percebre ha de ser del 55 per cent de la pensió.

c) Si es demora tres anys l'accés a la pensió de jubilació, el percentatge ha de ser del 65 per cent de la pensió.

d) Si es demora quatre anys l'accés a la pensió de jubilació, el percentatge ha de ser del 80 per cent de la pensió.

e) Si es demora cinc anys o més l'accés a la pensió de jubilació, el percentatge ha de ser del 100 per cent de la pensió.

El percentatge que resulti de l'escala anterior s'ha d'incrementar 5 punts percentuals per cada 12 mesos ininterromputs que romangui en la situació de jubilació activa, amb el màxim del 100 per cent de la pensió. En el supòsit de treballadors fixos discontinus, per acreditar aquest període, s'ha d'aplicar la regla general que preveu l'article 247.2, paràgraf primer, d'aquesta Llei.

Aquest increment es comença a percebre el dia primer del mes següent al que s'hagi complert aquest període de 12 mesos.

A l'efecte de l'aplicació dels percentatges que estableix aquest apartat, s'han d'agafar anys complets, sense que s'equiparin als percentatges les fraccions d'aquests anys.

3. En cas que l'activitat es faci per compte propi i que s'acrediti tenir contractat per a la realització de l'activitat, almenys, un treballador per compte d'altri amb caràcter indefinit i amb una antiguitat mínima de 18 mesos, o si es contracta amb caràcter indefinit un nou treballador per compte d'altri que no hagi tingut vincle laboral amb el treballador autònom durant els dos anys anteriors a l'inici de la jubilació activa, la quantia de la pensió compatible amb el treball arriba al 75 per cent quan la demora en l'accés a la pensió de jubilació hagi estat d'entre un i tres anys, i a partir del quart any és aplicable allò que preveu l'apartat anterior. En tots dos supòsits, s'ha d'aplicar l'increment de 5 punts percentuals per cada 12 mesos ininterromputs que romangui en la situació de jubilació activa en els termes que preveu l'apartat 2.

Si no s'acrediten les condicions que estableix el paràgraf anterior, s'ha d'aplicar l'escala que preveu l'apartat 2.

4. La cotització efectuada durant la situació de jubilació activa no dona lloc a cap increment del percentatge aplicable a la base reguladora de la pensió que es tingui reconeguda, ni tampoc incrementa el complement econòmic de demora que hagi pogut correspondre.

5. La pensió s'ha de revalorar íntegrament en els termes establerts per a les pensions del sistema de la Seguretat Social. Això no obstant, mentre es mantingui el treball compatible, a l'import de la pensió més les revaloracions acumulades se li

ha d'aplicar el percentatge que correspongui de conformitat amb el que disposa aquest article.

6. El pensionista no té dret als complements per a pensions inferiors a la mínima durant el temps en què compatibilitzi la pensió amb el treball.

7. El beneficiari té la consideració de pensionista amb caràcter general.

8. Un cop finalitzada la relació laboral per compte d'altri o el treball per compte propi, es restableix la percepció íntegra de la pensió de jubilació.

9. La regulació que conté aquest article s'ha d'entendre aplicable sense perjudici del règim jurídic previst per a qualssevol altres modalitats de compatibilitat entre pensió i treball, establertes legalment o reglamentàriament.

Les previsions d'aquest article no són aplicables en els supòsits de l'exercici d'un lloc de treball o alt càrrec en el sector públic, delimitat al paràgraf segon de l'article 1.1 de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, que és incompatible amb la percepció de la pensió de jubilació.»

Quatre. Es modifica l'article 215, que queda redactat en els termes següents:

«Article 215. *Jubilació parcial.*

1. Els treballadors que hagin complert l'edat a la qual es refereix l'article 205.1.a) i que reuneixin els requisits per causar dret a la pensió de jubilació, sempre que es produeixi una reducció de la seva jornada de treball compresa entre un mínim del 25 per cent i un màxim del 75 per cent, poden accedir a la jubilació parcial sense necessitat de la formalització simultània d'un contracte de relleu. Els percentatges indicats s'entenen referits a la jornada d'un treballador a temps complet comparable.

2. Així mateix, sempre que amb caràcter simultani es formalitzi un contracte de relleu en els termes que preveu l'article 12 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, els treballadors a temps complet que no hagin assolit l'edat ordinària de jubilació poden accedir a la jubilació parcial quan reuneixin els requisits següents:

a) Tenir complerta en la data del fet causant una edat que sigui inferior en tres anys, com a màxim, a l'edat que en cada cas resulti d'aplicació segons el que estableix l'article 205.1.a), i acreditar un període de cotització de trenta-tres anys, sense que, a aquests efectes, es tinguin en compte les bonificacions o anticipacions de l'edat de jubilació que puguin ser aplicables a l'interessat, ni la part proporcional corresponent per pagues extraordinàries.

En el supòsit de persones amb discapacitat en grau igual al 33 per cent o superior, el període de cotització de 33 anys que s'indica al paràgraf anterior es redueix al de vint-i-cinc anys.

A l'efecte exclusiu de determinar el període de cotització, només es computa el període de prestació del servei militar obligatori o de la prestació social substitutòria, o del servei social femení obligatori, amb el límit màxim d'un any.

També, a l'efecte exclusiu de determinar l'edat legal de jubilació, s'ha de considerar com a tal la que hauria correspost al treballador en cas d'haver continuat cotitzant durant el termini comprès entre la data del fet causant de la jubilació parcial i el compliment de l'edat legal de jubilació que en cada cas resulti d'aplicar el que estableix l'article 205.1.a).

Per al còmput dels períodes de cotització es tenen en compte períodes complets, i no s'equipara a un període de la seva fracció.

b) Acreditar un període d'antiguitat en l'empresa, almenys, de sis anys immediatament anteriors a la data de la jubilació parcial. A aquest efecte, es computa l'antiguitat acreditada en l'empresa anterior si hi ha hagut una successió

d'empresa en els termes que preveu l'article 44 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, o en empreses que pertanyen al mateix grup.

c) Que la reducció de la seva jornada de treball estigui compresa entre un mínim d'un 25 per cent i un màxim del 75. Els percentatges esmentats s'entenen referits a la jornada d'un treballador a temps complet comparable.

En els supòsits d'anticipació de l'accés a la jubilació parcial en més de dos anys respecte de l'edat ordinària de jubilació, la reducció de jornada de treball durant el primer any es fixa entre un 20 i un 33 per cent. En aquests casos, a partir del segon any, les parts poden alterar la reducció de la jornada dins els marges que estableix el paràgraf anterior.

e) Que hi hagi una correspondència entre les bases de cotització del treballador rellevista i del jubilat parcial, de manera que la corresponent al treballador rellevista no pot ser inferior al 65 per cent de la mitjana de les bases de cotització corresponents als sis últims mesos del període de base reguladora de la pensió de jubilació parcial.

e) Els contractes de relleu que s'estableixin com a conseqüència d'una jubilació parcial tenen caràcter indefinit i a temps complet. Aquests contractes s'han de mantenir almenys durant els dos anys posteriors a l'extinció de la jubilació parcial.

En cas que el contracte de relleu s'extingeixi abans que el jubilat parcial accedeixi a la jubilació plena en qualsevol de les seves modalitats, l'empresari està obligat a subscriure un nou contracte en els mateixos termes que els de l'extingit. En cas d'incompliment per part de l'empresari de les condicions que s'estableixen en aquest article en matèria de contracte de relleu, és responsable del reintegrament de la pensió que hagi percebut el pensionista a temps parcial.

f) Sense perjudici de la reducció de jornada a la qual fa referència la lletra c), durant el període de gaudi de la jubilació parcial, l'empresa i el treballador han de cotitzar per la base de cotització que, si s'escau, hauria correspost en cas de continuar treballant a jornada completa.

3. En els casos en què s'accedeixi a la jubilació parcial abans del compliment de l'edat legal de jubilació que en cada cas resulti de l'aplicació del que estableix l'article 205.1.a), la compatibilitat efectiva entre treball i pensió permet l'acumulació del temps de treball en períodes de dies durant la setmana, setmanes durant el mes, mesos durant l'any o altres períodes de temps, de conformitat amb el que disposa en pacte individual o, si s'escau, en la negociació col·lectiva, en totes les seves expressions, inclòs l'acord de centre de treball, sense que se'n pugui limitar o impedir l'ús en cap àmbit.

4. La percepció de la pensió de jubilació parcial ha de ser compatible amb el lloc de treball a temps parcial resultant de la reducció de jornada.

5. El règim jurídic de la jubilació parcial al qual fan referència els apartats anteriors ha de ser el que reglamentàriament s'estableixi.

6. Es poden acollir a la jubilació parcial regulada en aquest article els socis treballadors o de treball de les cooperatives, assimilats a treballadors per compte d'altri en els termes de l'article 14, que redueixin la seva jornada i els seus drets econòmics en les condicions que preveu el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors i que compleixin els requisits que estableixi aquest article, quan la cooperativa concerta amb un soci de durada determinada d'aquesta o amb un desocupat la realització, en qualitat de soci treballador o de soci de treball, en els mateixos termes que preveu l'Estatut dels treballadors per al contracte de relleu, raó per la qual afecta la durada de la jornada i el vincle com a soci.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 245, que queda redactat en els termes següents:

«2. Les regles que conté aquesta secció s'apliquen als treballadors amb contracte a temps parcial, de relleu a temps parcial i contracte fix-discontinuu, de conformitat amb el que estableixen els articles 12 i 16 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, compresos en el camp d'aplicació del Règim General, inclosos els treballadors a temps parcial o fixos discontinuus que pertanyen al Sistema Especial per a Empleats de Llar, sense perjudici de les particularitats en funció de cada modalitat de contracte.»

Sis. Es modifica l'article 247, que queda redactat en els termes següents:

«Article 247. *Còmput dels períodes de cotització.*

1. Per als treballadors a temps parcial, a l'efecte d'acreditar els períodes de cotització necessaris per causar dret a les prestacions de jubilació, incapacitat permanent, mort i supervivència, incapacitat temporal i naixement i cura d'un menor s'han de tenir en compte els diferents períodes durant els quals el treballador hagi romàs en alta amb un contracte a temps parcial, sigui quina sigui la durada de la jornada efectuada en cada un d'aquests.

2. En relació amb els treballadors fixos-discontinuus, a l'efecte d'acreditar els períodes de cotització necessaris per causar dret a les prestacions de jubilació, incapacitat permanent i mort i supervivència, s'ha de computar tot el període durant el qual hagin romàs en situació d'alta amb un contracte fix-discontinuu. Aquest període s'ha de multiplicar per un coeficient d'1,5, sense que el nombre total de dies computables com a cotitzats anualment pel treballador pugui superar el nombre de dies naturals de cada any.

Per causar dret a les prestacions d'incapacitat temporal i per naixement i atenció de menor, a l'efecte d'acreditar els períodes de cotització necessaris, s'han de tenir en compte els diversos períodes durant els quals el treballador hagi estat en situació d'alta amb un contracte fix-discontinuu.»

Set. Es modifica l'article 248, que queda redactat en els termes següents:

«Article 248. *Quantia de les prestacions econòmiques.*

1. En la determinació de la base reguladora de les prestacions econòmiques s'han de tenir en compte les regles següents:

a) La base reguladora de les prestacions de jubilació i incapacitat permanent s'ha de calcular de conformitat amb la regla general.

b) La base reguladora diària de la prestació per naixement i cura d'un menor ha de ser el resultat de dividir entre tres-cents seixanta-cinc la suma de les bases de cotització acreditades a l'empresa en els dotze mesos naturals immediatament anteriors al mes previ al del fet causant.

Si les bases de cotització acreditades a l'empresa abans del mes previ al del fet causant es refereixen a un període inferior a dotze mesos, la base reguladora diària ha de ser el resultat de dividir la suma de les bases cotitzades acreditades entre el nombre de dies naturals a què corresponguin aquestes cotitzacions.

En els supòsits en què la persona hagi ingressat a l'empresa el mes anterior al del fet causant o el mateix mes d'aquest fet, per calcular la base reguladora s'han de tenir en compte les regles que estableixen, respectivament, els paràgrafs primer i segon de l'article 179.2.

Això no obstant, la prestació per naixement i cura d'un menor es pot reconèixer mitjançant una resolució provisional de conformitat amb el que preveu l'article 179.3.

c) La base reguladora diària de la prestació per incapacitat temporal ha de ser el resultat de dividir la suma de les bases de cotització a temps parcial acreditades des de l'última alta, amb un màxim de tres mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant, entre el nombre de dies naturals compresos en el període.

Per a les persones amb un contracte fix discontinu la base reguladora diària de la prestació per incapacitat temporal ha de ser el resultat de dividir la suma de les bases de cotització acreditades des de la seva alta en el règim corresponent a conseqüència de l'inici de la prestació de serveis motivat per l'última crida, amb un màxim de tres mesos immediatament anteriors al mes previ al del fet causant, entre el nombre de dies naturals compresos en el període.

La prestació econòmica s'ha d'abonar durant tots els dies naturals en què la persona beneficiària estigui en la situació d'incapacitat temporal.

2. Quan escaigui la integració de períodes durant els quals no hagi existit l'obligació de cotitzar, aquesta s'ha de portar a terme amb la base mínima de cotització d'entre les aplicables en cada moment, corresponent al nombre d'hores contractades en últim terme.

3. Per determinar el percentatge aplicable a la base reguladora de les pensions de jubilació i d'incapacitat permanent derivada de malaltia comuna, s'han de tenir en compte els diferents períodes durant els quals el treballador hagi estat d'alta amb un contracte a temps parcial, sigui quina sigui la durada de la jornada realitzada a cadascun d'aquests.

En el cas dels treballadors fixos discontinus, tot el període durant el qual el treballador hagi estat en situació d'alta amb un contracte fix-discontinuu s'ha de multiplicar per un coeficient d'1,5, sense que el nombre total de dies cotitzats anualment pugui superar el nombre de dies naturals de cada any.

4. Als treballadors que, de conformitat amb el que preveu l'article 210.2, prolonguin la seva activitat amb un contracte a temps parcial o fix discontinuu, se'ls ha de reconèixer el complement econòmic de la pensió de jubilació que preveu aquest article.

En el cas dels treballadors a temps parcial, per assolir cada any complet cotitzat, s'han de tenir en compte els períodes de cotització que estableix l'article 247.1. En el cas dels treballadors fixos discontinus, s'han de tenir en compte els períodes de cotització aplicant el que preveu l'article 247.2.»

Vuit. S'afegeix una nova disposició addicional sexagèsima, amb la redacció següent:

«Disposició addicional sexagèsima. Seguiment dels convenis subscrits entre les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social i els serveis públics de salut, així com d'avaluació de la incapacitat temporal.

En el termini de 3 mesos, s'ha de crear una comissió estatal per a la vigilància i el control de l'execució dels convenis dels serveis públics de salut amb les mútues i també per avaluar-ne el funcionament operatiu, estudiar i proposar l'adopció de mesures necessàries per millorar-ne l'efectivitat i impulsar-ne l'aplicació. A més, aquesta comissió ha de procedir a l'anàlisi de la incapacitat temporal per contingències comunes, incloent-hi el seguiment de les causes, la incidència i la durada dels processos; ha de procedir a estudiar l'impacte, en cada un dels àmbits, que la resposta del Sistema Nacional de Salut té en els processos d'incapacitat temporal; i ha d'establir línies d'actuació dirigides a protegir la salut de les persones treballadores i d'aquesta manera reduir el nombre i la durada de processos, incloent-hi el seguiment i l'avaluació de les actuacions esmentades.

Aquesta comissió ha d'estar integrada pel Govern, per mitjà de representants de la Secretaria d'Estat de Seguretat Social i Pensions, i per representants de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives en l'àmbit estatal.

Igualment, a cada comunitat autònoma s'ha de constituir una comissió de seguiment dels convenis per a la millora en la gestió de la incapacitat temporal i d'assistència sanitària entre la respectiva conselleria competent en matèria de sanitat, les mútues col·laboradores de la Seguretat Social i l'Institut Nacional de la Seguretat Social, de la qual han de formar part tots i cada un dels agents socials que tinguin representació en les comissions executives de l'Institut Nacional de Seguretat Social en aquest territori.»

Nou. Es modifica l'apartat 6 de la disposició transitòria quarta, que queda redactat en els termes següents:

«6. Es continua aplicant la regulació per a la modalitat de jubilació parcial amb formalització simultània de contracte de relleu, vigent amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, d'actualització, adequació i modernització del sistema de la Seguretat Social, a pensions causades abans de l'1 de gener de 2030, sempre que s'acreditin els requisits següents.»

a) Que el treballador que sol·liciti l'accés a la jubilació parcial faci directament funcions que requereixin un esforç físic o un alt grau d'atenció en tasques de fabricació, elaboració o transformació, així com en les de muntatge, posada en funcionament, manteniment i reparació especialitzats de maquinària i equip industrial en empreses classificades com a indústria manufacturera.

b) Que el treballador que sol·liciti l'accés a la jubilació parcial acrediti un període d'antiguitat en l'empresa, almenys, de sis anys immediatament anteriors a la data de la jubilació parcial. A aquest efecte, s'ha de computar l'antiguitat acreditada en l'empresa anterior si hi ha hagut una successió d'empresa en els termes que preveu l'article 44 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, o en empreses que pertanyen al mateix grup.

c) Que en el moment del fet causant de la jubilació parcial, el percentatge de treballadors en l'empresa, el contracte de treball dels quals sigui per temps indefinit, superi el 75 per cent del total dels treballadors de la plantilla.

d) Que la reducció de la jornada de treball del jubilat parcial estigui compresa entre un mínim del 25 per cent i un màxim del 67 per cent, o del 80 per cent per als supòsits en què el treballador rellevista sigui contractat a jornada completa mitjançant un contracte de durada indefinida. Els percentatges esmentats s'entenen referits a la jornada d'un treballador a temps complet comparable.

e) Que hi hagi una correspondència entre les bases de cotització del treballador rellevista i del jubilat parcial, de manera que la del treballador rellevista no pot ser inferior al 65 per cent de la mitjana de les bases de cotització corresponents als sis últims mesos del període de base reguladora de la pensió de jubilació parcial.

f) Que s'acrediti un període de cotització de trenta-tres anys en la data del fet causant de la jubilació parcial, sense que a aquests efectes es tingui en compte la part proporcional corresponent per pagues extraordinàries. A aquest efecte exclusiu, només s'ha de computar el període de prestació del servei militar obligatori o de la prestació social substitutòria, o del servei social femení obligatori, amb el límit màxim d'un any.

En el supòsit de persones amb discapacitat en grau igual o superior al 33 per cent, el període de cotització exigít és de vint-i-cinc anys.

g) Sense perjudici de la reducció de jornada a la qual fa referència la lletra d), durant el període de gaudi de la jubilació parcial, l'empresa i el treballador han de cotitzar pel 80 per cent de la base de cotització que, si s'escau, hauria correspost

en cas de continuar treballant a jornada completa. Aquesta cotització s'aplica de manera gradual d'acord amb l'escala següent:

- 1r. Durant l'any 2025, la base de cotització ha de ser equivalent al 40 per cent de la base de cotització que hauria correspost a jornada completa.
- 2n. Durant l'any 2026, la base de cotització ha de ser equivalent al 50 per cent de la base de cotització que hauria correspost a jornada completa.
- 3r. Durant l'any 2027, la base de cotització ha de ser equivalent al 60 per cent de la base de cotització que hauria correspost a jornada completa.
- 4t. Durant l'any 2028, la base de cotització ha de ser equivalent al 70 per cent de la base de cotització que hauria correspost a jornada completa.
- 5è. Durant l'any 2029, la base de cotització ha de ser equivalent al 80 per cent de la base de cotització que hauria correspost a jornada completa.

A l'efecte de l'aplicació del que estableix aquest apartat, la compatibilitat efectiva entre treball i pensió ha de permetre l'acumulació del temps de treball en períodes de dies durant la setmana, setmanes durant el mes, mesos durant l'any o altres períodes de temps, de conformitat amb el que es disposa en pacte individual o, si s'escau, en la negociació col·lectiva, en totes les seves expressions, inclòs l'acord de centre de treball, sense que se'n pugui limitar o impedir l'ús en cap àmbit.»

Deu. Se suprimeix la disposició transitòria desena.

Article segon. *Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre.*

Es modifiquen els apartats 6 i 7 i s'incorpora un nou apartat 8 de l'article 12, que queden redactats en els termes següents:

«6. Perquè el treballador pugui accedir a la jubilació parcial abans d'arribar a l'edat ordinària de jubilació, en els termes que estableix el text refós de la Llei general de la Seguretat Social i altres disposicions concordants, l'empresa ha de concertar simultàniament un contracte de relleu indefinit i a temps complet.

El contracte de relleu s'ha de mantenir vigent des de la data d'efectes de la jubilació parcial i, com a mínim, fins als dos anys posteriors a l'extinció de la jubilació parcial. En cas que el contracte s'extingeixi abans d'aquest termini, l'empresari està obligat a formalitzar un nou contracte de relleu en els mateixos termes que els de l'extingit. En cas d'incompliment per part de l'empresari d'aquesta obligació, és responsable del reintegrament de la pensió que hagi percebut el pensionista a temps parcial.

El contracte de relleu s'ha de subscriure amb un treballador en situació d'atur o que tingui concertat amb l'empresa un contracte de durada determinada. També es pot formalitzar un contracte fix-discontinu en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

El lloc de treball del treballador rellevista pot ser el mateix o diferent del lloc del treballador substituït. En qualsevol cas, hi ha d'haver una correspondència entre les bases de cotització de tots dos en els termes que preveu el text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

La compatibilitat efectiva entre treball i pensió permet l'acumulació del temps de treball en períodes de dies durant la setmana, setmanes durant el mes, mesos durant l'any o altres períodes de temps, de conformitat amb el que es disposa en pacte individual o, si s'escau, en la negociació col·lectiva, en totes les seves expressions, inclòs l'acord de centre de treball, sense que se'n pugui limitar o impedir l'ús en cap àmbit.

7. Quan el treballador accedeixi a la jubilació parcial un cop assolida l'edat ordinària de jubilació, en els termes que estableix el text refós de la Llei general de

la Seguretat Social i altres disposicions concordants, es pot formalitzar un contracte de relleu, la jornada del qual ha de ser, com a mínim, la que ha deixat vacant el jubilat parcial.

Aquest contracte de relleu pot ser per temps indefinit o de durada determinada. En aquest últim supòsit, la durada ha de coincidir amb el temps en què es mantingui la jubilació parcial i, en tot cas, amb un mínim d'un any.

El contracte de relleu s'ha de subscriure amb un treballador en situació d'atur o que tingui concertat amb l'empresa un contracte de durada determinada.

El lloc de treball del treballador rellevista pot ser el mateix o diferent al del treballador substituït.

La compatibilitat efectiva entre treball i pensió permet l'acumulació del temps de treball en períodes de dies durant la setmana, setmanes durant el mes, mesos durant l'any o altres períodes de temps, de conformitat amb el que es disposa en pacte individual o, si s'escau, en la negociació col·lectiva, en totes les seves expressions, inclòs l'acord de centre de treball, sense que se'n pugui limitar o impedir l'ús en cap àmbit.

8. L'execució del contracte a temps parcial i la retribució del jubilat parcial són compatibles amb la pensió que la Seguretat Social reconegui al treballador en concepte de jubilació parcial.

L'horari de treball del treballador rellevista pot completar el del treballador substituït o simultaniejar-se amb ell.

En la negociació col·lectiva es poden establir mesures per impulsar la formalització de contractes de relleu.»

Article tercer. Modificació del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril.

Es modifiquen els apartats 2 a 4 de l'article 33, que queden redactats en els termes següents:

«2. Així mateix, amb caràcter general, la percepció de les pensions de jubilació o retir és incompatible amb l'exercici d'una activitat, per compte propi o d'altri, que doni lloc a la inclusió del seu titular en qualsevol règim públic de la Seguretat Social.

Sense perjudici del que estableix el paràgraf anterior, la percepció de les pensions de jubilació o retir, en el supòsit que preveu la lletra a) de l'article 28.2, és compatible amb l'exercici d'una activitat, per compte propi o d'altri, que doni lloc a la inclusió del seu titular en qualsevol règim públic de Seguretat Social, i també amb la percepció de la prestació o subsidi per desocupació generats a conseqüència d'aquesta activitat, sempre que l'accés a la pensió hagi tingut lloc almenys un any després d'haver complert l'edat que en cada cas resulti d'aplicació, segons el que estableix l'article 28.2.a).

La quantia de la pensió de jubilació compatible amb el treball ha de ser equivalent a un percentatge de l'import resultant en el reconeixement inicial, una vegada aplicat, si s'escau, el límit màxim de pensió pública, o del que s'estigui percebent, en el moment d'inici de la compatibilitat amb el treball, exclòs, en tot cas, el complement per mínims, sigui quina sigui la jornada laboral o l'activitat que efectuï el pensionista. Aquest percentatge de l'import de la pensió de jubilació s'ha de calcular en funció del nombre d'anys que s'hagi demorat l'accés a aquesta pensió d'acord amb l'escala següent:

a) Si es demora un any l'accés a la pensió de jubilació, el percentatge ha de ser del 45 per cent de la pensió.

b) Si es demora dos anys l'accés a la pensió de jubilació, el percentatge a percebre ha de ser del 55 per cent de la pensió.

c) Si es demora tres anys l'accés a la pensió de jubilació, el percentatge ha de ser del 65 per cent de la pensió.

d) Si es demora quatre anys l'accés a la pensió de jubilació, el percentatge ha de ser del 80 per cent de la pensió.

e) Si es demora cinc anys l'accés a la pensió de jubilació, el percentatge ha de ser del 100 per cent de la pensió.

El percentatge de pensió a percebre a l'inici de la situació de jubilació activa s'ha d'incrementar 5 punts percentuals per cada 12 mesos ininterromputs que romangui en la situació de jubilació activa, amb el màxim del 100 per cent de la pensió. A l'efecte de l'aplicació dels percentatges per a la determinació dels anys durant els quals s'hagi demorat l'accés a la pensió de jubilació, s'han d'agafar anys complets, sense que s'equiparin als percentatges les fraccions d'aquests anys.

Això no obstant, si l'activitat es fa per compte propi i s'acredita tenir contractat per a la realització de l'activitat, almenys, un treballador per compte d'altri amb caràcter indefinit i amb una antiguitat mínima de 18 mesos, o si es contracta amb caràcter indefinit un nou treballador per compte d'altri que no hagi tingut vincle laboral amb el treballador autònom durant els dos anys anteriors a l'inici de la jubilació activa, la quantia de la pensió compatible amb el treball arriba al 75 per cent quan la demora en l'accés a la pensió de jubilació hagi estat d'entre un i tres anys, i s'ha d'aplicar el percentatge general des del quart any de demora.

La pensió s'ha de revalorar en la seva integritat en els termes establerts per a les pensions del sistema de la Seguretat Social. Això no obstant, mentre es mantingui el treball compatible, l'import de la pensió més les revaloracions acumulades s'ha de reduir en el percentatge que correspongui de conformitat amb el que estableix aquest article.

La percepció de la pensió de jubilació d'acord amb el que disposa aquest apartat és compatible amb el complement que preveu la disposició addicional dissetena, en qualsevol de les seves modalitats. En tot cas, mentre es mantingui aquest tipus de jubilació activa no es genera cap increment del complement.

El beneficiari té la consideració de pensionista amb caràcter general, per bé que no té dret als complements per a pensions inferiors a la mínima durant el temps en què compatibilitzi la pensió amb el treball. Un cop finalitzada la relació laboral per compte d'altri o el treball per compte propi, es restableix la percepció íntegra de la pensió de jubilació.

3. La percepció de la pensió de jubilació és compatible amb el treball per compte d'altri o per compte propi de les persones que duguin a terme una activitat artística.

Als efectes de la compatibilitat que regula el paràgraf anterior, s'entén per activitat artística la duta a terme per les persones que desenvolupen activitats artístiques, siguin dramàtiques, de doblatge, coreogràfica, de varietats, musicals, cant, ball, de figuració, d'especialistes, de direcció artística, de cinema, d'orquestra, d'adaptació musical, d'escena, de realització, de coreografia, d'obra audiovisual, artista de circ, artista de marionetes, màgia, guionistes, i, en tot cas, la desenvolupada per qualsevol persona l'activitat de la qual sigui reconeguda com a artista intèrpret o executant en el títol I del llibre segon del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, en què es regularitzen, s'aclareixen i s'harmonitzen les disposicions legals vigents sobre la matèria, o com a artista, artista intèrpret o executant pels convenis col·lectius que siguin aplicables en les arts escèniques, l'activitat audiovisual i el musical, de conformitat amb l'article 1. 2, paràgraf 2n, del Reial decret 1435/1985, d'1 d'agost, pel qual es regula la relació laboral especial de les persones artistes que duen a terme la seva activitat en les arts escèniques, audiovisuals i musicals, així com de les persones que duen a terme activitats tècniques o auxiliars necessàries per a l'exercici d'aquesta activitat.

De la mateixa manera, s'inclou dins de l'àmbit de la compatibilitat el treball per compte d'altri i l'activitat per compte propi exercida per autors d'obres literàries, artístiques o científiques, tal com es defineixen en el capítol I del títol II del llibre primer del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, es percebin o no drets de propietat intel·lectual per aquesta activitat, inclosos els generats per la seva transmissió a tercers i independentment del fet que per la mateixa activitat percebin altres remuneracions connexes.

En aquests supòsits, la quantia de la pensió de jubilació o retir de caràcter forçós és compatible al cent per cent amb aquesta activitat per compte d'altri o per compte propi. En el cas de pensions de jubilació o retir de caràcter voluntari, els seus beneficiaris poden accedir a aquesta compatibilitat a partir del moment en què compleixin l'edat a què es refereix la lletra a) de l'apartat anterior.

L'import de la pensió de jubilació contributiva compatible amb l'activitat artística inclou el complement per a pensions inferiors a la mínima, el complement per maternitat o la reducció de la bretxa de gènere i el complement econòmic al qual fa referència la disposició addicional dissetena en qualsevol de les seves modalitats.

Els perceptors de jubilació forçosa que duguin a terme una activitat artística han de causar alta i cotitzar en els termes que preveuen els articles 153 ter i 310 bis del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

El beneficiari té la consideració de pensionista a tots els efectes.

No es pot acollir a aquesta compatibilitat el beneficiari d'una pensió de jubilació que, a més d'exercir l'activitat o percebre els ingressos a què es refereixen els paràgrafs anteriors, dugui a terme qualsevol altre treball per compte d'altri o per compte propi diferent de l'activitat artística que doni lloc a la seva inclusió en el camp d'aplicació del règim general o d'algun dels règims especials de la Seguretat Social.

4. La percepció de les pensions de jubilació o retir per incapacitat permanent per al servei o inutilitat és incompatible amb l'exercici d'una activitat, per compte propi o d'altri, que doni lloc a la inclusió del seu titular en qualsevol règim públic de Seguretat Social.

Això no obstant, en els termes que reglamentàriament es determini, en els supòsits de pensions de jubilació o retir per incapacitat permanent per al servei o inutilitat, quan l'interessat no estigui incapacitat per a qualsevol professió o ofici, es pot compatibilitzar la percepció de la pensió amb l'exercici d'aquesta activitat sempre que sigui diferent de la que venia fent al servei de l'Estat, així com amb la percepció de la prestació o subsidi per desocupació generats a conseqüència d'aquesta activitat. En aquest cas, i mentre duri aquesta situació, l'import de la pensió reconeguda es redueix al 75 per cent de la quantia corresponent, si s'acrediten més de 20 anys de serveis efectius a l'Estat; o al 55 per cent, si l'interessat ha cobert menys de 20 anys de serveis en el moment de jubilar-se o retirar-se».

Disposició addicional primera. *Avaluació de les modificacions de la jubilació parcial.*

Durant el darrer trimestre de 2028, el Govern ha de fer una avaluació de l'impacte de la reforma de la jubilació parcial que conté aquesta norma en relació amb l'edat, el període de carència, l'ordenació de la concentració de jornada, l'antiguitat a l'empresa i les condicions de treball dels rellevistes. Aquesta avaluació ha de tenir en compte les variables de sexe i activitat i ha de ser objecte d'anàlisi amb els interlocutors socials a l'efecte dels canvis normatius que siguin necessaris.

Disposició addicional segona. *Avaluació de la normativa sobre jubilació flexible.*

En el termini de sis mesos des de la publicació d'aquest Reial decret llei, el Govern ha d'analitzar els requisits que estableix el Reial decret 1132/2002, de 31 d'octubre, de desplegament de determinats preceptes de la Llei 35/2002, de 12 de juliol, de mesures per a l'establiment d'un sistema de jubilació gradual i flexible, per tal d'incentivar aquesta modalitat de jubilació.

Disposició transitòria única. *Règim transitori dels contractes de relleu.*

Els contractes de relleu subscrits abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei s'han de continuar regint per la normativa vigent en el moment de la seva concertació.

Disposició final primera. *Adaptació de l'opció mixta per a la percepció del complement econòmic per demora que regula l'article 210.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.*

En el termini de sis mesos des de la publicació d'aquest Reial decret llei, el Govern ha de modificar el Reial decret 371/2023, de 16 de maig, pel qual es desenvolupa el règim jurídic del complement econòmic que estableix l'article 210.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, per tal d'adaptar la fórmula mixta per a la percepció del complement econòmic als canvis operats per aquest Reial decret llei.

Disposició final segona. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara dels títols competencials que recull l'article 149.1.17a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per part de les comunitats autònomes.

L'article segon d'aquest Reial decret llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.7è de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèries de legislació laboral, sense perjudici de la seva execució per part dels òrgans de les comunitats autònomes.

L'article tercer d'aquest Reial decret llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.18è de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases del règim estatutari dels funcionaris públics.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

El contingut de l'article primer, llevat dels apartats vuit i nou, així com els articles segon i tercer, entren en vigor el dia 1 d'abril de 2025.

Madrid, 23 de desembre de 2024.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN